

První hudební krůčky

Jára Cimrman

(za potlesku diváků přichází účinkující na jeviště a usednou za připravený stolek. Zdněk Svěrák se ujímá u pultíku slova)

ZDENĚK SVĚRÁK

Dobrý večer vážení přátelé, zdá se, že jsme všichni.... a my nejsme.

(opožděně přichází Pavel Vondruška a sedne si ke kolegům)

To je profesor Vondruška, ten nám tu ještě chyběl. Můžeme tedy zahájit náš o světový večer, který bude plně věnován hudební tvorbě Járy Cimrmana. Myslí že nejvhodnější bude, když začneme citátem ze vzpomínkové knihy Vídeňského herce Klause Vogela z knihy nazvané Stránky vyrvané osudu.

LADISLAV SMOLJAK

Klaus Vogel: Stránky vyrvané osudu:

Když vídeňská operetní scéna Theater an den Wien oprašovala po prázdninách svůj repertoár, tu o jedné odpolední zkoušce přišla k dirigentovi Schmellingovi herečka Marlen Jelinková s prosbou, aby se nemohl podívat na její děcko.

Dirigent vyšel s herečkou na zadní dvorek, kde mezi poskládanými kulisami seděl v kočárku asi půlroční chlapeček. 'Krásné dítě' řekl Schmelling, avšak herečka Jelinková přiložila prst k ústům a řekla: 'Poslouchejte!' Tu teprve si dirigent všiml, že dítě má v ručičce klacík, kterým ťuká do zrezivělých blatníků kočárku, připoutáno na kožených řemíncích vyklánělo se z kočárku tak, aby mohl rozeznít hned leví přední, hned pravý zadní blatníček. Někdy zazvonilo i o spirálu péra. 'Neuvěřitelné' vydechl po chvíli dirigent Schmelling 'to dítě hraje melodii!' Nebylo pochyb, chlapec, sotva odrostlý matčinu prsu hrál nápěv staré rakouské písně Žebráci v Vídni, žijí tak bídě. Oním dítětem byl Jára Cimrman.

ZDENĚK SVĚRÁK

Děkuji kolegovi Smoljakovi. Taková maličkost přátelé, ptal jsem se u šatny namátkou několika z vás co jim jméno Cimrman říká, jestli ta naše třicetiletá práce měla vůbec nějaký význam. No myslím že měla. Jeden odpověděl, že Cimrman byl český dramatik vídeňského původu. Druhý ho považoval za vynálezce, třetí za průkopníka aviatiky, tvrdil dokonce, to jsme sami nevěděli, že... možná že je to pravda, že Cimrman prý na letounu vlastní konstrukce přeletěl i Žižkov. Nejdřív prý udělal nad Žižkovem kruh a pak nad ním udělal kříž. A čtvrtý divák ho považoval za filosofa. Tak všichni měli vlastně pravdu, ono v Cimrmanovi případě se dost těžko střílí vedle. Není snad oboru do kterého by plodně nezasáhl. Položme si.....

PAVEL VONDRUŠKA

Pane doktore, promiňte že vám ruším, ale já jsem si teď uvědomil, že by jsme měli našim divákům vysvětlit, proč jsem dnes oblečen jinak, než ostatní pánové.

ZDENĚK SVĚRÁK

Já nevím, když myslíte že je to tak nutné.

PAVEL VONDRUŠKA

Tak jiný oblek mám proto, že dnes večer budu dirigovat operu.

ZDENĚK SVĚRÁK

No... Chtěl jsem říci, položme si takovou otázku: Zná světová veřejnost, nebo nebudeme neskromní, zná evropská veřejnost a budeme ještě skromnější, zná česká veřejnost a pojďme ještě dál, zná Címrmanova Praha, Címrmanova vnitřní Praha, tedy Praha 1, alespoň jedno jediné hudební dílo? Nezná. Tady musíme vzít část viny i na sebe, protože my jsme o jeho vkladu do pokladnice hudby vážně mluvili dosti sporadicky. Dnešním představením chceme tento dluh splatit tady na trojce. Címrmanův.....

PAVEL VODNRUŠKA

Pane doktore, promiňte že vás ještě jednou přerušuji, ale já jsem si teď uvědomil, že jsem to prve neřekl dost jasně.

ZDENĚK SVĚRÁK

Mě to taky přišlo takový...

PAVEL VONDRUŠKA

Já vím, že jakožto dirigent operního představení mám mít na sobě večerní úbor, tedy frak.....

ZDENĚK SVĚRÁK

Já myslím že je nám to s tím oblečením jasné a že se k tomu už nebudeme, ne děj Bože, vracet. Címrmanův hudební talent se projevil, jak o tom svědčí příhoda s kočárkem, už v raném dětství. Je škoda že matka považovala chlapcovo výrazné hudební nadání jen za jakousi roztomilost a nijak jej nerozvíjela. O tom jak silný to byl talent svědčí skutečnost, že dítě ponecháno samo sobě, ukájelo svůj hudební pud na předmětech které mělo při sobě.

(přichází rekvizitář s občerstvením)

na takových předmětech jako žehličky, hrnce, konve, příbory...

REKVIZITÁŘ: Káva nebo limonáda?

ZDENĚK SVĚRÁK: ...káva, limonáda co?

REKVIZITÁŘ: Káva nebo limonáda?

ZDENĚK SVĚRÁK:Tuhle Fantu si dám příbory....

REKVIZITÁŘ:15,30

ZDENĚK SVĚRÁK:potom vám to dám já teď přednáším

REKVIZITÁŘ:15,30

ZDENĚK SVĚRÁK:hrnky taky hrnky, skleničky, vy jdete pryč

REKVIZITÁŘ:15,30 potřebuji

ZDENĚK SVĚRÁK:promiňte to musím zaplatit....

mám jen 50,.kč....

a tak mi to dáte potom.....

prostě toto dítě hrálo na všechno co jen trochu znělo, někdy i na stvrdlý chléb a toto dítě přišlo už v pěti letech na vlastní velice originální způsob grafického záznamu hudby ale teď předám slovo profesorovi Pencovi protože ten toto téma velice dobře zpracoval